

شيعر و زانست. . بهختيار محهمه

که لـژیکي بیرکردنه‌وه‌ی زانست خسته ناو شيعر (ئه‌دهب)، ئه‌وا شيعر له شيعربوون ده‌که‌و؛ ههر بـه‌یه‌شه شيعر وه‌ک ئه‌فسانه و ئایین خاوه‌نی زمانـکی میتافیزیکیه. تـه سهرکه، به‌لاغه‌تی زمانی قورئان تا ئاده‌یه‌کی زـه شيعرییه. مه‌زموره‌کانی ته‌وراتیش هه‌مان شتن. لـره‌وه بونیادی شيعر نزیکه له بونیادی ئه‌فسانه و ئایین. (1)

تـه ده‌توانی زانست بشعرـنی، بهـام ناتوانی شيعر بزانستـنی. به‌نموونه: ده‌توانی بـه به‌یه‌زی په‌لکه‌زـینه‌ی وشه ده‌چمه سهر مانگ، بهـام له زانستدا ئه‌مه قسه‌ی قـه (بهـکو له زانستدا، به ته‌کنـلـژیا، حه‌قیقه‌تی چوونه سهر مانگ هه‌یه). له خه‌یاـی دینیدا، چوونی محهمه‌د بـه ئاسمان و هه‌کشانـی مه‌سیح بـه ئاسمان، ههر لهم چوارچـوه خه‌یاـه شيعرییه‌دان؛ بـه‌یه ئه‌مانه لـژیکي ئه‌فسانه و شيعرن، نه‌ک لـژیکي بیرکردنه‌وه‌ی زانستانه.

ئـمه له شيعردا (ئه‌دهب و ئاییندا) ده‌توانین نه‌مر بین، بهـام له زانستدا ناتوانین. زانست مامهـه له‌گه‌ه ئاستیه‌ی ماددیه‌کان ده‌کا، بهـام شيعر (ئه‌فسانه و ئایین)، له‌پا ئه‌زموونی ماددی ژيان، مامهـه له‌گه‌ه خه‌یاـه و وه‌هم و فانتازیا و ئاستیه‌ی حیه‌کان ده‌کا؛ لهم ئـگایه‌شه‌وه ته‌فسیری واقعی ژيان و وـئای دیارده‌کانی سروشت ده‌کا.

شيعر، ئه‌گه‌ر فانتازیای ناماقووـی تـدا نه‌بوو، نا بـته شيعر. ده‌شـ بـین: نه‌ئـنی نه‌مری داستانه مه‌زنه‌کانی وه‌ک ئه‌لیاده و ئـدیس له فانتازیا ناماقووـه‌دایه، کا تـک خواوه‌ند و پاـه‌وانه‌کان کاری سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌که‌ن. ههرچی ئه‌ده‌بی خه‌یاـی زانستیه، پـشبینی داهـنـانی زانستی ده‌کا، جودایه له‌و فانتازیا سوریالی و ناماقووـه‌ی، که له زمانی گوتاری شيعردا هه‌یه. ئه‌و پـمان ده‌شـ، که له داهاتوودا ده‌شـ ئه‌و دروستکراوه ته‌کنـلـژیه دیاریکراوه بـته دی. واته خه‌یاـی زانستی ده‌شـ بـته واقعی زانستی؛ لـ له خه‌یاـی شيعرییدا مانگ ده‌بـته هاوـه و هاوده‌می مرـف، وه‌ک که (بـکه‌س) ده‌شـ:

((ئهی مانگ من و تـ هه‌ردوو هاوده‌ردین

هه‌ردوو گرفتار یه‌ک ئاهی سه‌ردین)).

ئـمه زمانی خوازه‌ی ناماقووـی شيعره، که به‌های جوانی له شيعردا ده‌خوـقـنـه. به‌شـکی گرنگی به‌های جوانی شيعر لهم زمانی خوازه‌یه‌دایه. شيعر وـنه‌ی خوازه‌یی تـدا نه‌بوو، به‌شـکی زـری به‌های جوانیه‌که‌ی له ده‌ست ده‌دا. هه‌موو گه‌وره‌یی (نالی)ش له وـنه دانسقه

جوانه کانی شیعره کانی دایه، به نمونه کاتک ده:

((له بت میم و قهدت ئلف و زولفت چیم

ده زانی بهو سـیا نه طالبی چیم))؛

یا نیش که ده:

((پـچه یی پهرچه می و پرچی سیا

هر دهـی مانگه شهوه کوـمی تیا)).

وهـک ده بینین له هـردوو وـنه که دا فانتازیای خـیاـی شیعری ده گاته

ئه وپهـی دا هـنان و لووتکهـی جوانیی خـی. استیه کهـی هـیچ یهـک له

شاعیره کلاسیکیه کانمان، له دا هـنانی وـنهـی شیعری ناوازه دا،

ناگه نه نالی. هر له بهر ئه وه شه، که له لیستی ناوی شاعیره

کلاسیکیه کانمان، نالی یه که مین ناوه. هر له بهر ئه م سهرکـشییه و

ئه م خـیاـه ناماقوو هـ فانتازییه شه، که پلاتـ شاعیران له کـماره کهـی

خـی دهـر دهـکا و پـیان دهـ: ((درـزن))؛ (2) چونکه ئه و پـی وایه، که

ئه وان لاسایی ووا هـتی شته کان ده که نه وه، نهـک جه وهـریان، بـیه ئه و

دهـ: ((حه قمانه بـین، که هـموو ئه و شاعیرانه، هر له سهرده می

هـمیر سـه وه بـگره تا وه کو ئه م، تهـنها لاساییکه ره وهـن، هـیچ شتـکی

دیکه نین: ئه وان لاسایی وـنهـی چاکه و هاوشـوه کانی ده که نه وه، بهـام

قهـت به خودی استیی ناگهـن))، (3) له بهر ئه وه ش ((پـویسته

هونهـرمه ندی استه قینه ... بایهـخ به استیه کان بدا، نهـک به

لاسا ییکردنه ویهـان...))؛ (4) بهـام با ئه وه ش بـین، که پلاتـ شاعیری

تراژیدی له کـماره کهـی دهـر دهـکا، نهـک هـموو شاعیرـک. ئه و لهـم

باره یه وه دهـ: ((ئه مه بـ شاعیری تراژیدیـش استه، مادامه کـ

لاسا ییکه ره وه یهـ...))، (5) ئه و بـیه دژی شیعریشه، چونکه ((سـزی

هـهـچوون به هـز دهـکا له بری ئه وه ی بـ هـزی بکا، وای لـ دهـکا، که

زا بـ، که چی پـویسته ئه م سـزه تـکبشکـندر، ئه گهر خـهـکی بیانه و

به خته وه رتر و چاکه خوازتر بن))، (6) سهرهـای ئه وه ش ئه و دان به

سیحری شیعر دادهـن و دهـ: ((هـستم به سیحری شیعر کرد، نه خاسمه

ئه وه ی هـمیر سـ داینا وه))؛ (7) بهـام به و مهرجه ش شیعر له

کـماره کهـی په سهـند دهـکا، ((که به چاکه ی خوا وه ندان و خـهـکی باشدا

هـهـبـ...))، (8) سهرباری ئه وه ش به م شـویه وه سفی هـمیر سـ دهـکا و

پـی دهـ: ((یه که می شاعیرانی تراژیدی و مه زنتـریان))، (9)

دوچار نابـ ئه وه ش له بیر بکهـین، که ئه و هونهـرمه ندی نیگارکـشیش له

کـماره کهـی دهـر دهـکا، چونکه ئه ویش وهـک شاعیران لاساییکه ره وه یه، نهـک

دا هـنهـر: لاسایی کاری ئه فراندن و دا هـنانی خوا وه نده کان ده که ته وه.

واته کاری ئه وان ((کـپیکردن و گواسته نه وه و لاساییکردنه وه و

پـچوواندن و خوازه یه، که قهـت ناشـ هاوتا و هاوشانی نمونه و

تهـرزه ئه سـیه که بـ...))، (10) لـره وه کاری ئه وان تهـنها دهـرکه و تهـنه

هیچ شتـکی تر نییه. واتـه ((تهـنـها وهـم و فریو دان و خـیا و
چنینی درـزنـانه و وـنـهـی فریودـهـر و کـمـاسـی و پـهـکـهـوتـهـی و
که موکووـیـیـ)) هـه هیچ شتـکی دیکـه نییه (11)؛ بـیـه لـهـم سـنـگـهـیـهـو
پلاتـ شاعیران و هـونـهـرمـهـندانـی نیگارکـشـ له کـمـارهـکـهـی دهر دهـکا.

پهراویزه کان:

1- هه مووشمان شاعیره سـفـیه گهـورهـکانـی وهـك مهـولـانا و شهـمسـهـدین
تهـبرـزی دهـناسـین.

2- أفلاطون، الجمهورية، ترجمة: عيسى الحسن (الطبعة الاولى، 2009)،
ص 132

3- هه مان ژـدهـر ل 449

4- هه مان ژـدهـر ل 447

5- هه مان ژـدهـر ل 445

6- هه مان ژـدهـر ل 459

7- هه مان ژـدهـر ل 460

8- هه مان ژـدهـر ل 459

9- هه مان ژـدهـر ل 459

10، 11- مارتـن هایدـغر، مدخل الـی المـیتـافـیزـیقـیا، نقلـه الـی
العـریـبة: د. عماد نبیل، دار الفارابی (الطبعة الاولى: كانون
الثانی 2015)، ص 175

بهختیار محهمهـد

گـفـارـی با بـهـوشـ ژمار ۱

با بـهـوشـ گـفـارـکی ساـناـی تایـبـتـهـ بـ ئـنـفال و جینـسـاید..

[بـ خـوـنـدـنـوـی ئـم گـفـارـ کـلیـکی ئـرـبـکـن..](#)

[Babarwsha_N01Download](#)

پلی داری شش نگرز کان . شاعر/ کاو عوسمان عومر

گھر ر پیڈ
بہرے و د ریا چہی پی وشہ نی
وخسارت نہ بہ
پلیکانہ مرواریہ کا نی
مانگہ کی پی شہ قہ ترانی
د رواز م بہ
م لہ کوتی ٹاسودہ یم
و رزہ کی تر بہ
ل نام پیہ کی قہ شہ نگ، و ک نارہ کی
تر لہ خہ یا، بہرے و
ک شکہ م م پیہ کا نی سپہ دہ یہ
ک نووری پرشنگدار تر
لہ وخساری خواوہ ندہ کان بہ! ئیتر
تہ یہ ک ک لہ ہونہ کی تری
چتر مہ، بہ ہہ ہا تہی
دو و خہ ری نیگا تہ
تروسکہ ی
درہ وشا وہی د روازہ ی
کوچہ سہ رسوہ ہندہ رہ کا نی
نہ و نمہ ی بہ گہ ردی ہونم بہ
وونہوونی کتوپہ تہ
تہ وی اہی
لہ خودی خہ م
لہ ہستانہ پی حا دہ وہندہ
چتر مہ
ہہ ر جہ یہ ک دوا ی ر شنتہ
بہ گوہاوی
گوہ لہ یلہ کی ووت ئہ پرژہندہ
ئیتر دہ زانم
ٹاوازی ٹہ م ٹہ رکسترای
غور بہ تہ تا مہ رگی
قہ شنگی سہر کہ ناری زہ ردہ پیہ کا

لـ خوښی ښه نږدې نا
کـ تايي نا بـ
د زانم لـ وانـ يـ حـ قيقـ
لـ سره ښه گرته ښه ديمـ بـ
د زانم، ناسود يـ تـ نيـيـ من
لـ دورخـي تـ مهـ چنـي
نـ و بـ ستاني پايزـ
لـ سحرې چا و پـ
فرمـ سـکـي دـ وانـ يمـ ښه بـ
شيعر/ کاو ښه عوسمان عومـر

هـ لـ يـ کـ . . سـ مـ کـ ښه حمـ د ښه شيد

1

ښه و ښه ژبـي دايـکمـ مرد،
ښه و ښه لـ من زـرتر گريـا
ناسمان بوو

2

لـ سـر گـڼـي دايـکمـ
شـيـي مان و نـمان دـکـات ـ
پـ پوولـ يـکـ.

3

دـمـ و لـ زـوي هـښـمـ
وـکـ خـر نا
وـکـ (با) يـکـي بـ پـلـ

4

شـ و لـ و توو ښه تر نا بـ
کـي خـ بـريان دـ بـتـو
شـ پـلـ کان!

5

کوچہ کوچہ ی ئیعراب گہام،
شوہن پئیہ کییم نہ دزییہو –
داد پڑوہری!

6

لہ گہگہ کی پاندا
یاری تہ پہن دہکن
منداہانی ئاوارہ!

7

لہم بتخانہ ی تاریکیہ
تہناگہم
ئیراہیمہ کان چ کارہن؟

8

ئو سہربازہ ی دوہنہ لہ سہنگہرہ کیدہ
نہ مامہ کی ناشتہ
ئہم ئہوارہ یہ خہ ی نہڑا

9

ہہندہ ناسکہ،
بہرگہ ی ماچہ کی خہر ناگرہ
بوکہ بہ فرینہ.

10

لہ یوہبارہ کہ،
پہکہوہ ئوہوہ کہ مان شکاندہ
من و ئہ سپہ کہم.

11

دہتان ہاخہن،
بارانہ کہ بہشی ہموومان دہکاتہ
خہشہ ویستہ!

12

زریانی شہت،
یاری بہ پہنجہ کانم دہکاتہ
پیری .

13

چہشنہ گہا،
دہستم خستہ تہ سہر دہم
لہم ئہوارہ پاییزیہ دا

14

دہزخ شہ پل دہدا یان نا

گرنگ نییږ
من له گډوگه ټاگر ټاها تووم.

15

زړه دڅو نه ی ژنک،
له بند بانی دمداد یشارم و
موچکی مندا ییم.

16

ه ور له سره خولک و چرک ی څو یی تی،
هاکا له دایک بوو
باران.

17

د ژم شقه قام څو نجا ټکان
له کسک د گډوگه ټم پل ی ب ټم،
سما و هاو ټم

18

*) نانی پیرز،
به ت نیشته میحرا بی ک ټسا و
مشکک با ټ د گرت

19

گو ناگر و .. ناگر
څو نه ک،
ت م نه ک د یبیم

20

شاعیرک به ئاسمان و،
غلزلی ت نیایی د نووسه ت و-
مانگ!

21

سپد ک ی ژان د یگرت
ک ی د وانه ته سر باخچ ی ه تا و
پنج ر ی ش و؟

22

با شوفر کی یاخیی
به م ټت
ه ورکان له د خو.

23

ک تا گ رانی،
سری تا بوو ت ک داد خا ت و

پیا نژ نژ نژ ک.

24

ب چ ناسک کان ت نیا ییم

د گ نژ و

ناک کی من و با

25

ل ه نژ کی سارد،

مشتوم نژ کی گ رم

دیب یت!

26

خا نژ ک ب ک تایی ژ و ج نژ دان

شش د ی ب س

خودای من.

▪ نژم هایکو م ل مان فرانسیسک س ق دیسی من ه نژ نژ و،
کا ت فرانسیسک س باس ل پیدابوونی ش مش م کو ر د کات و
د نژت ، ش مش م کو ر س ر تا مشک ک بوو ل نژیک میحرابی
ک نژ سا ل ت ک نانی ب ر ک ت داری کرماندوو، ئیتر با ی
گرتوو و ب ت ش مش م کو ر.

سمک نژ حم د نژ شید